

Τῇ ΙΣΤ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

† Μνήμη τῆς ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς
ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡτοι τοῦ Ἀγίου Μανδη-
λίου, καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος β'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Εἰκόνης. ᾠχος β'

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προ-
σκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγ-
χώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν,
Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ
ἠυδόκησας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ
Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας, ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν
εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς
ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι
τὸν κόσμον.

Δόξα... Τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς. ᾠχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κό-
σμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέ-
στης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρ-
χουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβεί-
αις ταῖς Σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θα-
νάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Κάθισμα

ᾠχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν
Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστα-
σιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Πα-
ναγία, ἔχοντες βουλήν, τοῦ τε-
χθέντος ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν
συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφε-
ρον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον
σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν
ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Κάθισμα

ᾠχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρω-
πήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν
ψυχὴν, ὡς πλαστουργός σου καὶ
Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστη-
σεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς
μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν
καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπα-
ντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυ-
γάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς
ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλιάσιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου

καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Λγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλεται ὁ α' Κανὼν τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ α'. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεής, Παρθένε μνήμη Σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ Σῷ ᾄδοντας Μονογενεῖ· Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λμφεπονεῖτο αὐλῶν τάξεις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου, ἄφνω δὲ συρρεύσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην, μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν

σεπτὴν, Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν κυήσασα, ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρη διαιωνίζουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν κυήσασα, ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρη διαιωνίζουσα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας Εἰκόνης.

Ὤδῃ α΄. ᾠδὴ πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σωματικῶς μορφωθῆναι τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ τὸ πρὶν ἄσώματος, εὐδοκία πατρικῇ, μὴ ἀπανηνάμενος μορφῆς, ἐχαρίσατο ἡμῖν θεῖον Ἐκτύπωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ ἀπαράλλακτος φύσις ὁ τοῦ Πατρός, ὅρος ἀκριβέστατος, τὴν βροτείαν ὑπελθὼν, σάρκα ἰδιώματα ἐν γῇ, καταλέλοιπεν ἡμῖν εἰς οὐρανούς ἀνελθὼν.

Δόξα Πατρί...

Σαλευομένην ἀπάτη τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κληρονομίαν σου, ἐδικαίωσας Χριστέ, τοῖς σεπτοῖς σου πάθεσιν αὐτήν, ἐδραιώσας, καὶ μορφῆς τῷ ἐκτυπώματι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ τῶν ἀγνῶν σου λαγόνων ὑπερφυῶς, σάρκα δανεισάμενος, ὁ τὸ εἶναι παρασχών, πᾶσι Παναμώμητε βροτοῖς, καθωράθη, οὐκ ἐκστὰς οὗ ἦν τὸ πρότερον.

Εἶτα ψάλλεται ὁ α΄ Κανὼν τῆς ἑορτῆς.

Ὤδῃ γ΄.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός

Ἡ δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῇ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναϊκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες Πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυΐαις ἤπτοντο χερσί, δόξη ἀπαστράπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἢ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δόξη τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος σάρξ ἐχρημάτισε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἢ δίκη

ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος,
τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δόξη
τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος σὰρξ
ἐχρημάτισε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας Εἰκόνης.

ᾠδὴ γ'. ᾠχος πλ. β'.

Οὐκ ἔσπιν Ἄγιος ὡς σὺ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Καταστολῇ τῶν ἀρετῶν, πε-
ριέδησας Σῶτερ, τὴν σεπτὴν
Ἐκκλησίαν, κινήσας βασιλικήν,
καρδίαν συνασπισμόν, ἐκζητῆσαι
σοῦ τὸ ἀφομοίωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Συλῆσαι θέλων τὰ καλὰ, καὶ
χρόνῳ μειῶσαι, ὁ τοῦ φθόνου γεν-
νήτωρ, χερσὶ βεβήλοις αὐτά,
περέδωκεν ἀναιδῶς, ἀλλ' ἠλέγχθη,
μάτην λογιζόμενος.

Δόξα Πατρὶ...

Φαιδρῶς ἠγάλλετο ποτέ, ὁ
Δαυΐδ προχορεύων, Κιβωτοῦ τῆς
ἀγίας, καὶ νῦν ὁ σκῆπτρα λαχών,
ἰθύνειν βασιλικά, πλέον χαίρει,
θείῳ ἐκτυπώματι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ριζόθεν πᾶσαν ἐκτεμεῖν, τοῦ
προπάτορος θέλων, ὁ Υἱός σου
Παρθένε, φυεῖσαν παρακοήν, ἐκ
τῆς γαστροῦ σου ἀγνή, προσλαμ-
βάνει, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα τῆς Ἀγίας Εἰκόνης.

ᾠχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εδέσσης βασιλεύς, Βασιλέα τῶν
ὅλων, οὐ σκῆπτρα καὶ στρατόν,

ἀλλὰ πλήθη θαυμάτων, τῷ λόγῳ
προφέροντα, ἐπιγνοὺς σε ἰκέτευε,
τὸν θεάνθρωπον, τοῦ πρὸς αὐτόν
ἀφικέσθαι. Ἐκμαγεῖον δέ, ὡς σοῦ
ὁρῶν ἀνεβόα. Θεὸς σὺ καὶ Κύριος.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Τῆς ἑορτῆς ᾠχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ
σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα
φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι,
ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ
ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βα-
σίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης,
Παρθένε τὴν ἄϋλον· ὅθεν ἐπαξίως,
ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη
πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν
νάματα, Θεομητορ πανάμωμε·
πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν
θείαν σου Κοίμησιν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς

ᾠχος πλ. β'

Αὐτόμελον

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον
Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετά-
θετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις
οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μη-
τέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ
μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον

Τῇ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη
τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Στίχοι

Ἡθλησε καὶ ζῶν, καὶ θανῶν Διο-
μήδης,

Προαιρέσει ζῶν, καὶ νεκρὸς τομῇ
κάρας.

Ἑκτη καὶ δεκάτη νέκυς ἐτμήθη
Διομήδους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Χαι-
ρήμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπῆχοι

Λήξει βίου σου χαῖρε, Χαιρήμων
μάκαρ.

Ἀρχὴν γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν
πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν
Ἀγίων τριακοντατριῶν μαρτύρων
τῶν ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειω-
θέντων.

Σπῆχοι

Στερρὸς στρατός τε καὶ συνα-
σπισμὸς μέγας,

Ξίφει πεσόν, στράτευμα δαι-
μόνων πρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς
εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου Μορ-
φῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς
Ἑδεσσηνῶν πόλεως, εἰς ταύτην τὴν
θεοφύλακτον καὶ Βασιλίδαν τῶν
πόλεων ἀνακομισθείσης.

Σπῆχοι

Ἐν σινδόνι ζῶν ἐξεμάξω σὴν
θέαν,

Ὁ νεκρὸς εἰσδὺς ἔσχατον τὴν
σινδόνα.

Εἰς τὸ Κεράμιον

Ἀχειρότευκτον χειρότευκτος σὸν τύπον.

Φέρει κέραμος παντοτεῦκτα Χριστέ μου.

Ἦκουσθαί μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν
ιαμάτων, τῶν ἄνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γι-
νομένων· ὥς γὰρ λόγος, τυφλοὺς ἀνα-
βλέπειν ποιεῖς, χωλοὺς περιπατεῖν κατα-
σκευάζεις, λεπροὺς καθαρίζεις, καὶ

ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ δαίμονας ἐλαύνεις,
καὶ τοὺς ἐν μακρονοσίᾳ βασανιζομένους थे-
ραπεύεις, καὶ νεκροὺς ἐγείρεις, καὶ ταῦτα
πάντα ἀκούσας περὶ σοῦ, κατὰ νοῦν ἐθέμην
τὸ ἕτερον τῶν δύο, ἢ ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἶ, ποιῶν
ταῦτα, ἢ Θεός. Διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας
ἐδεήθην σου σκυλῆναι καὶ ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα
καὶ τὸ πάθος, ὃ ἔχω θεραπεύσης, καὶ μετ'
ἐμοῦ ἐνταῦθα συνέσῃ· καὶ γὰρ ἤκουσα, ὅτι
καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καταγογγύζουσί σου, καὶ
βούλονται κακῶσαί σε. Πόλις δὲ σμικρο-
τάτη μοι ἐστὶ καὶ σεμνή, ἥτις ἀρκέσει
ἀμφοτέροις ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ.

Μακάριος εἶ, Αὔγαρε, πιστεύσας ἐν ἐμοί
καὶ μὴ ἑωρακώς με· γέγραπται γὰρ περὶ
ἐμοῦ, τοὺς ἑωρακότας μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοί,
ἵνα οἱ μὴ ἑωρακότες με, αὐτοὶ πιστεύσωσι
καὶ ζήσωνται. Περὶ δὲ οὗ ἔγραψάς μοι
ἐλθεῖν πρὸς σέ, δέον ἐστὶ πάντα δι' αὐ-
τὴν ἀπεστάλην, πληρῶσαί με, καὶ μετὰ τὸ
πληρῶσαι, ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀπο-
στείλαντά με Πατέρα, καὶ ἐπειδὴ ἀνα-
ληφθῶ, ἀποστελῶ σοὶ ἓνα τῶν Μαθητῶν
μου, ὀνόματι Θαδδαῖον, ὅστις καὶ τὸ πάθος
σου θεραπεύσει, καὶ ζῶν αἰώνιον, σοὶ τε καὶ
τοῖς σὺν σοί, καὶ εἰρήνην παρέξει, καὶ ποιήσει
τῇ πόλει σου τὸ ἱκανόν, πρὸς τὸ μηδένα τῶν
ἐχθρῶν κατισχυῆσαι αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν
ποιούμεθα τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ
μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλαν-
θρωπίας, ἣν ἐδείξατο τότε ἀπο-
στρέψας μετ' αἰσχύνης τοὺς
ἀθέους Ἀγαρηνοὺς, μεσιτεία τῆς
ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θε-
οτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς
Ζωοδόχου Πηγῆς ἐξάντλησις τοῦ
ἁγιάσματος, καὶ αὖθις ἀνάδοσις.

Σπῆχοι

Πηγὴ κενοῦται θαυματουργῶν
ὕδατων,

Πληρουμένη δέ, θαυματουργεῖ
καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη γίνεται
τῆς καὶ μετὰ οἰκτιρμῶν ἐπενε-
χθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς
ἐκείνοις φοβεραῖς ἀπειλῆς τοῦ σει-
σμοῦ, οὗ παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο
ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Θεός.

Στίχοι

Στῆσον φόβῳ σὺ ἡμῶν τὰς δια-
νοίας,

Τῇ σαλεύσει Δέσποτα, γῆς θε-
μελίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ
ᾠοῦ Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου
τοῦ νέου, ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ
Κεφαλληνία.

Στίχοι

Γέρα πρόπουσι Γερασίμῳ τῷ
νέῳ,

Τῷ τοῖς γέρασι τῶν παλαιῶν
στεφθέντι.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρε-
σβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ

ᾠδὴ α'. ᾠδὴ α'.

Πεποιικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ
ιερά καὶ εὐκλεής, Παρθένε μνήμη
Σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς
εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρ-
χούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ
τυμπάνων, τῷ Σῷ ᾄδοντας Μονο-
γενεῖ. Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'.

Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτική
τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύ-
ναμις, ἀκλινῇ ἀκράδαντον, τὴν

Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος
γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἀγίοις ἀναπαυ-
όμενος.

ᾠδὴ δ'.

Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγ-
ματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν, τὴν
ἐκ Παρθένου Σου, Χριστέ, φέγγος
ἀστραπῆς Σου, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξε-
λεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ Σοι ἄβυσσος,
ἐν ἀγαλλιάσει· Τῇ δυνάμει Σου
δόξα Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ε'.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος,
τῶν ἀρετῶν Σου, Χριστέ, διηγῆσο-
μαι· ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συ-
ναΐδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμπας
ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γα-
στρός, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σω-
ματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

ᾠδὴ ς'.

Ἄλιον ποντογενές, κητῶν
ἐντόσθιον πῦρ, τῆς τριημέρου
ταφῆς Σου τὶ προεικόνισμα, οὗ
Ἰωνᾶς, ὑποφῆτης ἀναδέδεικται·
σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ
προϋπέπωτο, ἀσινῆς ἐβόα· Θύσω
Σοι μετὰ φωνῆς, αἰνέσεως Κύριε.

ᾠδὴ ζ'.

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρί, θεῖος
ἔρως ἀντιταπτόμενος, τὸ μὲν πῦρ
ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ~~ ἐγέλα, θε-
οπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν ὁσίων
τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος,
μουσικοῖς ὀργάνοις, ἐν μέσῳ φλο-
γός· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν πατέ-
ρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προ-
σκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Φλόγα δροσίζουσαν όσίους, δυσσεβείς δέ καταφλέγουσαν, ἄγγελος Θεοῦ ό πανσθενής, ἔδειξε Παισί· ζωαρχικήν δέ πηγήν, εἰργάσατο τήν Θεοτόκον, φθοράν θανάτου καί ζωήν, βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι· Τόν Δημιουργόν μόνον ὕμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καί ὕπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος α΄)

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τόν Κύριον, καί ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τήν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τήν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καί ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καί τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καί γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τήν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοΐα καρδίας αὐτῶν.

Τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καί ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καί πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τήν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τήν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Ὡδὴ θ΄. ᾠχος α΄.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν Σε, τήν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν Σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθενεὺει γὰρ τόκος, καί ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον παρθένος, καί μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τήν κληρονομίαν Σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος γ΄.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.ν

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τήν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καί τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων. **(Δις)**

ΑΙΝΟΙ. ᾠχος β΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπχρὰ τῆς Ἀγίας Εἰκόνας

Ῥχος β'. Ποίσις εὐφημιῶν

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν ἐποφόμεθά σου τὴν εἰκόνα; ἦν τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, βλέπειν ἄδεῶς, οὐ δεδύνηνται, θεϊκῷ φωτὶ ἀστραπτομένην· ἀπαίρει γὰρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον, καὶ πόλιν πρὸς Βασιλίδα καὶ λαὸν εὐσεβῆ, ἐπιδημεῖ θεία νεύσει, ἧς περ τῇ εἰσόδῳ, ἐπευφραίνονται Βασιλεῖς, προσπίπτοντες ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστὲ καὶ πίστεως.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν ἐποφόμεθά σου τὴν εἰκόνα; ἦν τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, βλέπειν ἄδεῶς, οὐ δεδύνηνται, θεϊκῷ φωτὶ ἀστραπτομένην· ἀπαίρει γὰρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον, καὶ πόλιν πρὸς Βασιλίδα καὶ λαὸν εὐσεβῆ, ἐπιδημεῖ θεία νεύσει, ἧς περ τῇ εἰσόδῳ, ἐπευφραίνονται Βασιλεῖς, προσπίπτοντες ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστὲ καὶ πίστεως.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ποίαις οἱ χοῖκοι ψαύσομεν, τῆς

Εἰκόνας σου Λόγε παλάμαις; οἱ ρε-
ρυπωμένοι τοῖς πταίσμασι, τοῦ
ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν; οἱ ἐν μο-
λυσμοῖς, τοῦ ἀπροσίτου; Καλύπτει
τὰ Χερουβὶμ τὰς ὄψεις τρέμοντα,
οὐ φέρει τὰ Σεραφὶμ ὄραν τὴν
δόξαν σου, φόβῳ δουλεύει σοι
κτίσις. Μὴ οὖν κατακρίνης
ἀναξίως σου τὴν μορφήν, Χριστὲ
τὴν φρικτὴν, ἀσπαζομένους ἡμᾶς
ἐκ πίστεως.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβά-
λοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμ-
βάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάλιν Δεσποτικῆς πάρεστι, πα-
νηγύρεως θεία ἡμέρα· ὁ γὰρ ἐν
ὕψιστοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς
σαφῶς ἐπεσκέψατο, διὰ τῆς σε-
πτῆς αὐτοῦ Εἰκόνας, ὁ ἄνω τοῖς
Χερουβὶμ ὦν ἀθεώρητος, ὁράται
διὰ γραφῆς οἷς περ ὁμοίωται. Πα-
τρὸς ἀχράντῳ δακτύλῳ, μορφωθεὶς
ἀρρήτως, καθ' ὁμοίωσιν τὴν αὐτοῦ·
ἦν πίστει καὶ πόθῳ, προσκυ-
νοῦντες ἁγιαζόμεθα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ῥχος β'

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα
ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ
ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τι-
μιωτέρα, ἥ δι' ὑπερβάλλουσιν κα-
θαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δο-
χεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Ὑιοῦ
χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν πα-
ρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ
πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς,
καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ῥχος β'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν
σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν
μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μο-
νογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ
μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω
σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δε-
δοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με

τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν,
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα·
Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ
φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός,

Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Εἰκόνης

Ἦχος β'

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προ-
σκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγ-
χώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν,
Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ
ἡδόκησας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ
Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλασας, ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν
εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς
ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι
τὸν κόσμον.

. ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνον Α' τῆς ἑορτῆς

ᾠχος β'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ
πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ,
αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.,

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Στίχος γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν
δυνάμεων, ἐν πόλει Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Στίχος δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ
τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον
αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον Β'

ᾠχος β'.

Στίχος α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς
πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχος β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη
περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχος γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν
αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι

Ἀλληλούϊα.

Στίχος δ'. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα
αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν
τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ' ᾠχος α'

Στίχος α'. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου,
ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου.

ᾠχος α'

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν
κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρε-
σβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχος β'. Τὶ ἀνταποδώσω τῷ
Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀντα-
πέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν
κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρε-
σβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχος γ'. Ποτήριον σωτηρίου
λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπι-
καλέσομαι.

Εν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν
κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρε-
σβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,
φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

ᾠχος α'

Εν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν
κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρε-
σβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Εἰκόνας

ᾠχος β'

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προ-
σκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγ-
χώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν,
Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ
ἡυδόκησας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ
Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας, ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν
εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς
ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι
τὸν κόσμον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον ᾠχος β'

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον
Θεοτόκον, καὶ προστασίαις
ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ
νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ
ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν
μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀει-
πάρθενον.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. *γ'*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΤΗΣ ΙΣΤ' ΑΥΤΟΥΣΤΟΥ

Προκείμενον. ᾠχος δ'

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν
σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς
ἀντιλάβοιτό μου.

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

3:13-16, 4:1-5

Τέκνον Τιμόθεε, οἱ γὰρ καλῶς
διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς
καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολλὴν
παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων
ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον· ἐὰν δὲ βρα-
δύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ
Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν
ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ
ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας. Καὶ ὁμο-
λογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσε-
βείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη

ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, κωλύόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. δ'

Γοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.

Σπ'χ. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ

Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

Ἦχος πλ. α'.

Λινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς).

Ἀπόλυσις

«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.